

A 2025. december 4-i IÉT ülés leirata

F1 – dr. Béres Attila

F2 – Bárány Balázs Péter

F3 – Rotter Oszkár

N1- dr. Főző Virág

N2- dr. Stubendek Piroska

N3 – Kalmár Mónika

N4 – Inhoff Anita

N4: Hogyha ezt így

N2: Formaruházati szabály...

N4: Igen, összefoglaltam, mert vannak benne hibák, meg kérdések, tehát sok minden van ezzel kapcsolatban, amiről jó lenne beszélni.

F3: Mielőtt belekezdünk...

N1: Belevághatnak.

F2: Persze.

F3: Egy kérdésem lehetne, hogy Ridl Ági ügyében sikerült-e valami pozitív elmozdulást elérni, vagy még nem?

N2: Beszéltem Tamással, nincs annak akadálya, hogy leüljünk hárman, és esetleg átbeszéljük, hogy mi a...

F3: Ez szuper, mert tényleg mégiscsak az ezzel foglalkozó vezető, vagyis te, úgy láttam, hogy ért minden problémát akkor is, ha jogilag nem sok mindent lehet tenni, de reméljük, hogy ezt egy kivételes esetként lehet kezelni, és nem kell egyéb eszközökhöz nyúlni. Köszönöm, és akkor az majd valamikor jövő hét.

N2: Megbeszéljük, jó?

F3: Jó, köszönöm. Bocsánat.

N4: Végig fogom venni a kiadott rendeletet, tételesen, hogy mi az, amire szeretnénk pontosítást kérni. Tehát azt mondja, hogy a dokumentumot leírtak szerint december 1-től lép a hatályba. Ezt hogy kell elképzelni? Most tegnap előttől csak azt a ruhát lehet fölvenni, amit a munkáltató adott, vagy hogyan fog ez átfutni, tehát hogy milyen ütemterv szerint készülnek

új frakkok, vagy hogyan. Egyáltalán a zenekar, egyáltalán a zenekar a saját gyártású ruhadarabokhoz fog tartozni, vagy az egyéni beszerzésekhez. Ugyanis azt írja, hogy egyes formaruházati termékek továbbra is egyéni beszerzést tesznek lehetővé, és másik pontban később azt olvasom, hogy törekedni kell a saját gyártású ruhadarabok elkészítésére. Tehát nyilvánvalóan női ruházatban rendkívül...

N1: Akkor mondom, mielőtt belebonyolódnánk, ugye tavaly is az történt, hogy kifizetésre került a ruhapénz, idén is ugyanezt tervezzük. Ami a saját gyártás, vagy közös beszerzés az egyetlen kategória: frakk.

N4: Aha, igen.

N1: Tehát a minden más nem, úgyhogy mert tavaly is megváltuk ezt a harcot, hogy sokkal egyszerűbb az mindenkinek, meg mindenkinek más áll jól, meg satöbbi, tehát hogy akkor most is maradnánk ennél a verziónál, hogy akkor ki lesz fizetve a ruhapénz. És ez még idén, ahogy tavaly is ugye decemberben ki lett fizetve, akkor idén is.

N4: Tehát akkor ebben nem történik változás.

N1: Nem.

N4: Jó. A frakkot a saját műhelyünk fogja csinálni?

N1: Hát erre most meg nem mondom a választ. Hát, ha ráérnek, igen, ha nem, akkor valahonnan megrendeljük, de gondolom ott is úgy, hogy méretvétel alapján, tehát nem konfekciót.

N4: A szabályzatban helytelenül szerepel az, hogy a frakkhoz fehér csokornyakkendő való, nem fekete. Tehát ez szimplán ez egy baklövés, valaki chatGPT-vel oldotta meg a házi feladatot. A frakk az white tie, tehát fehér nyakkendő formája ismert.

N1: A fekete a pincéreknek van, igen.

N4: Igen, ez helytelenül szerepel benne, ezt egyszerűen ki kell javítani. Ennyi.

N1: Jó.

N4: Akkor ezek szerint tehát a beszerzés az ugyanúgy fog maradni, ahogy eddig volt. A határozott idejű munkavállalóknak időarányosan kell kiadni a munkaruhát. Ez hogyan képzelhető el? Tehát ha mondjuk, frakkról beszélünk egy egyéves határozott szerződésben jön ide egy férfi kolléga, akkor fog-e kapni frakkot? Hogyan képzelhető el ez a való életben? Hogy idő arányosan kapja meg azt az egy darab frakkot?

N1: Hát azt nem, mert azt fizikailag...

N4: Na igen, tehát vagy minimum egyet...

N1: Ha az összeg van kifizetve, gondolom, azt arányosítják.

N4: Igen, az összeget lehet arányosítani, de egy darab frakkot nem lehet arányosítani, ugye?

N1: Igen. Hát azt, hogy?

N4: Jó, igen.

N1: Csak deréktől lefelé hordja, vagy nem tudom.

N4: Jó, jó. Azért kérdezek ilyeneket, mert utána volt az egészhez egy táblázat, amivel viszont tételesen föl lett sorolva az, hogy kinek micsoda jár. Tehát a férfiaknak négy darab ing fekete és fehér. Ez milyen elosztásban képzelhető el? Mert nyáron a fiúk csak feketét viselnek, télen feketét is, meg fehérét is attól függ, hogy hol van az előadás és mikor van az előadás. Így viszont, ha azt mondom, hogy kettő-kettő, akkor az azért igen kevésnek tűnik. Különösen mondjuk egy ilyen decemberi időszakban, amikor mondjuk péntek este, szombat dupla előadás, vasárnap dupla előadás, az testvérek között is három ing. Egyből egy hétvégén.

N1: Hát én úgy gondolom, ez nincsen meghatározva.

N4: A táblázatban meg van, tehát akkor vagy a táblázat nem igaz.

N1: De miért a táblázatban mi van, hogy kettő fekete, kettő fehér?

N4: Nem, a táblázatban az van, hogy vagy férfiing: négy darab fekete/fehér.

F1: A régiben az volt, hogy...

N1: Tehát úgy értem, hogy nincs meghatározva, hogy hány fekete, hány fehér. Tehát ez a zenekari tagra van bízva, hogy te most egy feketét akarsz, három fehérét, vagy ahogy gondolsz.

F2: De ha négy fehérét, akkor nem jut egy fekete.

N4: Ja, teljesen mindegy. Ez egy kérdés, hogy a táblázatban, a táblázatot irányadónak kellene-e bármilyen szinten venni, vagy mi lesz ezzel?

N1: Namost az van, hogy úgy szól a szabályzat, hogy vagy pénzt adunk, vagy munkaruhát adunk. Hogyha munkaruhát adunk, akkor van ez, hogy akkor négy darab, és akkor ilyen, vagy olyan, vagy olyan. Ha pénzben váltjuk meg, akkor nyilván mindenki saját maga dönti el. De szerintem, ha kiadjuk, akkor meg kell mondani, hogy akkor melyikből hány darabot.

N4: Igen, igen, értem. Semmi. Ez teljesen rendben van.

N1: Tehát, hogyha pénzben váltjuk, meg az a lényeg, hogy ő megjelenjen fekete és fehér ingben, amikor épp abba kell. Tehát nem szólunk bele, mindenki saját dolga...

N4: Teljesen érthető.

N1: Hogy hányat vesz, ha olcsóbbat vesz, vehet a tízet is. Ha drágábbat és kettőt.

N4: Rendben van, értem. A lényeg az, hogy ez továbbra is ugyanúgy marad, ahogy eddig volt.

N1: Igen, ahogy tavaly volt.

N4: Akkor igen, a cipővel sincsen probléma, a női blúzzal sincsen probléma. A következő a munkavédelmi eszközök táblázat. A fül dugónak sincsen amortizációs ideje jelölve. Ezek a

füldugók azért ilyen szilikon vége van, tehát ezek azért két-három év alatt elkezd töredezni, elkezd, tehát kell ennek meghatározni valami kihordási időt vagy amortizációs időt.

F1: De az benne van a szabályzatban, hogy védőeszköznek nincs kihordási ideje, hanem szavatossági ideje van. Ezért meg kell kérdezni a vagyongazdálkodást.

N4: Igen, ezt valamilyen szinten kéne tudnunk, mert az első darabok, amiket még a Covid után megkaptunk, azok már négy éve használatban vannak.

F2: Figyelj, az a helyzet, hogyha a védőeszköz az védőeszközként van kiadva, ha a védőeszköz használhatatlanná válik, akkor azt a munkáltatónak ki kell cserélni. Hát akkor jelezni kell, és elvileg ki kell neki cserélni. Függetlenül, hogy mennyire megy tönkre.

N4: Igen, igen, igen, értem. Jó, akkor ezzel sincsen probléma. Egy kérdés, illetve egy kérdésünk is volna. Láttuk a táblázatban, hogy más táraknál van póló, meg pulcsi, meg stb., hogy akár önköltséges alapon a zenekar is rendelhetne-e ilyen dolgokat?

N1: Önköltséges alapon? Persze, simán.

N4: Valamelyik évben volt is egy ilyen, hogy küldtetek egy ilyen táblázatot, és ott föl lehetett írni, hogy milyen fekete vagy fehér.

N1: Igen.

N4: Ezzel kapcsolatban azért esetleg megjegyezném, hogy a kapucni egy teljesen felesleges alkatrésze a ruházatnak. Tehát, ha lehet, akkor kapucni nélküli...

N2: Tied most az, kapucni nélküli?

N4: Hát én levágtam.

N1: Te levágtad, átalakítottad.

N2: Valaki meg szereti, én szeretem.

N4: Jó, hát én ilyen hobbivarrónő vagyok, de engem rettentően idegesít, hogy a hátamra veszem a brácsát, és akkor ott van még egy ilyen púp, az bosszantó. Meg a kabát alatt is úgy érzi magát az ember, mint a púpos lenne.

N1: Akkor tolmácsoljuk az illetékeseknek, hogy legyen kapucnis és kapucni nélküli.

N4: Nagyon szépen megköszönjük.

F3: A balettáncos az időnként annyira meg van izzadva, hogy magára húzódik.

N1: Hát van, akinek igen hasznos lehet az is.

N4: Nagyon szépen köszönjük. Szerintem ez részünkről ennyi, és minden pontot tisztáztunk.

N1: Jó, köszönjük szépen. Egy-két javítandót akkor intézzük.

N4: Csak sokan megijedtek, tudod, hívtak, hogy úristen megint az lesz, hogy majd egyenruhát akarnak nekünk adni.

N1: Nem, nem, és szerintem most egy-két héten belül ki is fogjuk küldeni a tájékoztatást akkor erről, amin nem voltál itt, mert az Ádám volt itt, hogy a legutóbbi ülésen beszéltük, hogy akkor decemberben ki lesz fizetve akkor a hangszer tartozék költségtérítés is, meg a hangszerhasználati díj, meg akkor a munkaruha is, és akkor ez tisztázódik.

N4: Jó, jó. És ha már itt tartunk, és a frakkoknál tartunk, azoknak a kollégáknak, akiknek pár hónappal ezelőtt leadtuk, hogy még mindig nincs frakkjuk, azoknál milyen időintervallumban gondolkozzunk.

N1: Megkérdezem, hogy kell.

N2: Hát azok továbbításra kerültek, ugye a Zitáék meg a Livia...

N1: Hát a Zitáék intézik a beszerzést. Jó, megkérdezzük.

N2: Az folyamatban van. Azt hittem, hogy ott már az ment, de rákérdezek.

N4: Jó, jó, köszönöm szépen. Köszönöm szépen.

N3: Ez az egy volt a részletekről, ugye?

N4: Igen, igen.

Hosszú ideig csend honol

N1: Oszti, Balázs...

F2: Agyalog, hogy egyáltalán érdemes bármit is megemlíteni.

N1: Arról beszéljünk, amit tegnap küldtünk?

F2: Mit?

N1: A további jogviszonyt.

F2: Azzal kapcsolatban nekem egy észrevételem van, az enyém, amit átfutottam. Mondjuk kettő, mert hát elég sok idő eltelt, és gondolom, hogy tisztázzuk a formát. Ezt véleményezésre küldtéték el, vagy ez már ki lett adva?

N1: Nem lett kiadva. Hát múltkor azt beszéltük meg, hogy véleményezésre küldjük.

F2: Ez öröndetes. Amit olvastam abban az anyagban, nem tudok benne különösebben hibát lelteni. Egyet igen, talán, de az csak olyan apróság, hogy azt íjátok, hogy egyébként, aki be van hívva a tízórás próbára, az 12 órára el van neki számolva, oké, ez rendben van. Csak nem tudom, hogy a munkáján kívüli felkészülésre, hogy illeszkedik. Ezt nem feltétlenül erőltetném. Nem különösebben lényeges, nem kell hozzá megjegyzés. Mert ugye nincs elrendezve. Hát ott benne van, hogy arra figyelemmel kell lenni az esetleges elígérkezéseknél.

N2: Két szolgálat közötti időre gondolsz? A délelőtti próba és az esti előadás között is.

F2: Igen, hogy ott bármikor elrendeltet a munkatartó egyéb munkavégzést. Hát, hogyha elvileg a munkaidő beosztás közölve van, akkor nem rendelhet el bármikor. Végülis, csak a

rendkívüli munka van. Akkor, hogyha megvan a munkaidő beosztás a jó embernek, egy hétre előre, akkor úgy tudja ezt kalkulálni.

N1: Igen, csak hát ők azért szeretnek hosszabb távra is előre...

F2: Hát ez a két hétre vonatkozik.

N1: Igen.

F2: És a munkaidő beosztásnak elvileg a tartalmaznia kell a munkahelyen kívüli felkészülés időtartalmát is.

N2: Nem kell.

F2: Hát hogyan kellene?

F1: Hát nem kell.

F2: Jó, ezen megint elmélkedhetünk. De én nem vitatkozom, csak nem tudom, akkor mikor van elszámolva, hogy mikor vette ki egyáltalán.

N2: Balázs ez itt nem erre vonatkozott, itt ez a rész.

F1: A munkahelyen kívüli felkészülést az előadó művészeti törvény szó szerinti megfogalmazásban figyelembe kell venni.

F2: Igen.

F1: A kollégák nincsenek nagyon tizenkét órában foglalkoztatva. Tehát ha hét órát teljesít szolgálatot, és adott napon tizenkét óra van elszámolva, akkor hány óra van figyelembe véve? Öt.

F2: De még egyszer mondom.

F1: És sehol nem írja, hogy be kell osztani.

F2: Hát, ha figyelembe kell venni, akkor az mit tartalmaz?

N1: Hogy beleszámít a munkaidőbe.

F2: A beosztásnál csak figyelembe kell venni.

F1: Azt jelenti, hogy a törvény felállít egy vélelmet, hogy teljes munkaidőben foglalkoznak a művész kollégák, annak ellenére, hogy nem dolgoznak nyolc órában.

F2: Világos. Azért mondom, de mindenképpen jelölni kell, hogy ez teljesül. Ez a törvényelőírás, hogy a munkáltató figyelembe veszi a munkaidőn kívüli felkészülést.

N1: A munkaidőkeret elszámolásban, bele van számolva. Nem?

F1: Évad végén kell.

N1: Ja igen, bocsánat.

F2: Évad végén igen, évad átlagából.

N2: De itt ez a rész, ez arra vonatkozott, Balázs, hogy ha van délelőtt egy próba, este van egy előadás, hogy oda úgy tervezzenek további jogviszonyt, hogy számolnak azzal, hogy esetleg ott lehet egy nyilván szabályosan határidőben stb., lehet egy munkavégzés esetleg.

F2: Értem.

N2: Ez a munkaidő beosztást nem fogja érinteni, mert neki elkezdődik tízkor, befejeződik este tízkor, ez a kettő közötti időre vonatkozott. És ott lehet módosítás, lehet, valami előbbre csúszik, tovább marad, közbe ékelődik valami, nyilván minden szabály betartásával. Mert, hogy az is munkaidő. Most ez nem a...

F2: Amikor beosztják a munkaidőt...

N2: Otthoni felkészülés, én nem látom, hogy hol van köze, de...

F2: Hát úgy van, akkor nézzetek meg egy ilyen munkaidő beosztást, akár a zenekarnál, ott vagy a próba, vagy az előadás be van osztva, úgy van a munkaidőbeosztás közölve, hogy a próbára van kiírva a munkaidőbeosztást meg az előadásokra. Ha van egyéb, akkor arra is, de hogy alapesetben ezekre van csak kiírva. A köztes rész üres, mert ott nincs semmi.

N2: De a köztes rész is munkaidő.

F2: Az világos, de...

N2: És a beosztása az úgy van, hogy a felkészülési idő kezdetétől, a lekészülési idő végéig.

F2: Jó, jó, jó, de nyilván a próba után hazamegy. Az Eamtv. azt is írja, hogy a művész mikor köteles a munkahelyén tartózkodni. Le van írva. Próba és előadások során. Akkor köteles. Ez benne van az Eamtv.-ben, ez nincs benne a KSZ-ben.

F1: A foglalkoztatott személyes részvételét is igénylő feladatok ellátásához szükséges időtartamok...

F2: Erről van szó, így van. Személyes feladatok. Próba és előadás, a személyes feladatok.

F1: Próbák és előadások és a személyes részvételt igénylő feladatellátások.

F2: Jó, mondjuk mi lehet az, mondjuk egy művésznek? Figyelj...

F1: De ez nem zárja ki, hogy az elrendelt munkaidőben bekerüljön egy próba.

F2: Világos.

N1: Hát vagy egy énekkari tag elmegy ruhát próbálni.

F2: Világos, ruhapróba, igen. De az előre meg van neki szabva.

N1: De ha éppen nincs, arról van szó itt, hogy nincs, de éppen nem tudom, valami történik, át kell szabni, vagy be kell ugrania valaki helyett, és akkor átszabják a ruháját.

F2: Ha ez így ki van hangsúlyozva egy ilyen egyességben, vagy nem tudom, kiadványban, akkor ebből az is következik, hogy tulajdonképpen senki nem tud elmenni. Minden nap arra kell készülnie, hogy akkor ott tartják.

N2: Saját felelősségre.

N1: De Balázs, figyelj, ez is olyan dolog, hogy kihúzhatjuk, csak attól még ez így van, és akkor majd az lesz, hogy most akkor kiszúrtatok velem, mert nem tudtam, hogy ilyen nem lehet. Hát...

F3: Csak azt szeretnénk hangsúlyozni, hogy legalább, ahogy Piroska szerintem mondta is, a két héten belül ne lehessen csak rendkívüli esetben változtatni. Legalább a két héten belül.

N2: Nem pont ezt mondtam, mert ez most, ugye neki az munkaidőn belül van, tehát az nem érinti az ő munkaidő beosztását. Tehát ha tízkor elkezdődik a próba, háromnegyed tízkor megkezdődik a felkészülés, este mondjuk tízig tart az előadás, vagy háromnegyed tízig tart, és tízkor befejeződik a lekészülés, a kettő közötti időt nem érinti a két héttel korábbi, hiszen az olyan, mintha én a múltnak egy megbeszélést korábbra húzok. Tehát nincs, nem érinti a munkaidő beosztás változtatását, mert nem változtatom a munkaidő beosztást.

F3: Bocsánat még... a két hetet abszolút minimum muszáj komolyan venni? Hát az embereknek élete is van. Hát minden nap 12 órára készülni... ez nonszensz.

N1: Külön dolgokról beszélünk, mert a munkaidő beosztás munkajogilag azt jelenti, hogy ekkor kezded, és ekkor befejezed, és tök mindegy, hogy közötté hány szolgálat van, és hogy van elhelyezve, az a munkaidőd. Meg arról beszéltek, hogy tulajdonképpen a szolgálat, amire ki van ő írva, az a munkaideje. Ez szerintem a vita tárgya, vagy a félreértés tárgya.

F2: Gyakorlatilag... Nem félreértés tárgya, bocsánat, ha összevetjük, mi elmondtuk a munkaidő beosztásról, akár ti is tök mindegy, és a....., akkor azt kell alkalmazni. Tehát ahogy Attila helyesen megjegyezte, a személyes jelenléte, ugye egyéb személyes jelenléte igénylő esetek, hát azokat lehet előre tervezni.

N1: Persze, hogy lehet, kivéve, ha rendkívüli.

F2: A rendkívüli, akkor azt írjátok, kivéve azon rendkívüli eseteket, és akkor rendben van. Igen, azon rendkívüli eseteket, jó? És akkor rendben van a dolog, és akkor nekem részemről rendben van ez a...

N2: Attól még az lehet.

F2: Nem baj, de akkor rendkívüli eset.

N1: Rendkívüli eset, hogy a munkaidejében még dolgozni is kell.

F3: Nem, ne mondjátok ezt.

F2: Figyeljétek, ne csináljátok ezt, már mégis művészekről van szó. Csuda vigye el, hát...

N1: De nem csak művészekről van szó, itt mindenkiről szó van.

F2: De. Ebben az esetben...

N2: És ugye így van bele írva a további jogviszony... A további jogviszony két szolgálat közötti időt érinti....

F2: Azért mondom.

N2: Kizárólag saját felelősségre, tehát szám engedélye, ha engedélyezve van. Lehet olyan, de akkor számoljon azzal, hogy elképzelhető, ha oda bekerül valami, akkor sajnos, nem sajnos, az operát kell választani, akkor a másik helyre nem fog tudni elmenni.

F3: Ez teljesen rendben van, de a két héten belül csak rendkívüli esetben. Erről beszélünk, vagy én legalábbis...

F1: Mi a... Egyetérték, rendkívüli esetben, mi a másik verzió, hogy bal lábbal kel fel és arrébb teszi a próbát?

F2: Akármilyen is lehet. Figyelj, ez a szó... Bocsánat, most ez a... A munka is rendkívüli, azért mert...

F1: Nem rendkívüli a munkaidőben dolgozás.

F2: Nem azt mondtam. A munkavégzést úgy hívják, hogy rendkívüli munkavégzés. Hát az a szó most miért fáj nektek, hogy ez bele lett írva.

N2: Nem, de a rendkívüli munkavégzés egy tök más.

F1: Már egy csomószer belefutottunk ebbe, hogy azt hittük, hogy ugyanarról beszélünk és nem, Mert általános értelemben azt mondani, hogy rendkívüli körülmény miatt módosítani kell valamit, az oké, mert senki nem szórakozásból módosítja a próbatervet.

F2: Erről van szó.

F1: De nem feltétlenül lesz rendkívüli a munkaidő.

F2: Most nem a próbatervről van szó, hanem arról van szó, hogy a két próba között a próba, vagy az eladások között időről van szó. Az elvileg az szabad időnek minősül.

F1: Akkor hosszabb munkaidőt kell csinálni.

N2: Igen, amit ti mondtatok azért...

F2: Persze, meg is kell korbácsolni alkalmanként a rossz kisfiúkat és kislányokat, így van, igen.

N1: Miért kell ilyeneket mondani? Ezek munkajogi szabályok.

F2: Azért, mert miért kell, mert mi visszatérünk ugyanoda, azt hagyjuk ezt a munkajogi szabályokat. Tényleg hagyjuk, mert nem erről szól ez a történet. Arról szól, hogy van egy kialakult szokás, a szokásokról is szól, az is benne van az Mt.-ben, hogy a munkavállaló a munkáját, a szabályok, és a szokások alapján végzi. A kialakult szokások alapján.

N1: De a szokások teljesen nem rugaszkodhatnak el a jogszabályi keretektől. Vagy csak akkor, ha....

F2: Nem rugaszkodik el, mert a szokások alapján évtizedek óta ez a kialakult gyakorlat.

N1: A munkáltatónál meg nem rugaszkodhatunk el.

F2: De figyelj, ez a kialakult gyakorlat, Virág.

F3: De Virág, hát ez egyszerűen nem...

N1: De nem értem, min vitatkozunk?

F2: Egy szó miatt. Azon, hogy ráírd, hogy rendkívüli. Számítani kell arra, hogy rendkívüli eset, igen.

N2: De egyébként pontosan ezt akartam, hogy így van, hogy előfordulhat, és a saját felelősségre. Tehát ez azért benne van az, hogy nem passzióból pakolgatnak ide-oda.

F2: Hát az előfordulhat az...

F3: Nem tudjátok, én ismerem a művész világot. Igenis, előfordulhat, amikor egyszer csak az egyik koreográfus, aki nem volt elég felkészült a betanítás alatt, azt mondja, hogy jaj, nekem itt mégis kell még egy próba, és felrúgja az illető csoportnak a teljes napi rendjét, ami az élet. Nem csak a munkahelyi napirendjét.

N1: Szerintem húzzuk ezt ki.

N2: Én abszolút kihúszom, de attól ez még így van.

F3: És ebből még hadd tegyem hozzá, én vagyok itt messze a legöregebb, egy pár ezerszer erről volt szó, a Virág is nagyon sok mindenre emlékszik már az idő idejében is. Ezek a kiengedések, ezek mindig úgy voltak, hogy szakszervezet nem vitatkozott ezen soha. Azzal volt a probléma, hogy nem tartották be se a munkáltató, se a munkavállaló. És ennek nem volt következménye. Nekem amúgy ezt kivéve elfogadható, de most csak azért szólaltam meg ebben az ügyben, hogy próbáljátok betartatni.

F2: Igen, és tényleg, ha már itt erről szóba került, ja felhívtak, igen. Van ez a nyári MŰPÁ-ban létrehozott sorozat a Wagner napok.

F3: Produkció, igen.

F2: És oda rendre elmentek az ügyelők közül jó páran. Most az a hír röppent fel, hogy az Opera és a MŰPA között egy ilyen egyezés van készülöben, aminek az lenne a célja, hogy többek között a produkció is ilyen, ez a Wagner produkció és az Opera és a MŰPA közös gyermekeként éljen tovább, örökből ennek, illetve igen, részben ennek a nevelésben az Operaházi palánta ápolása is. És ugye emiatt némi ilyen riadalom támadt közöttük, mert azért ez elég jelentős bevételi forrás volt számukra évente. Ez a megbízás. És ezt rendre csinálták. Na most, hogyha ez közös produkcióként fog megjelenni, akkor nyilván ettől fognak esni. Ez nem túl elegáns, úgy gondolom. Valakinek el kell venni a pénzét.

F3: Hadd tegyem hozzá, hogy a munkáltatót ez nem túlzottan szokta érdekelni, hogy jelentős bevétel legyen. Ez vonatkozik a Margit-szigetre, az ezer másik fellépésre, amikor ezzel a munkavállaló, hogy mondjam, egy kicsit meg van rövidítve.

F2: Igen, de ez konkrét ügy. Eddig ez nem volt. Én azt kérem, hogy ezt fontoljátok meg. Nem az, hogy bármit egyezkedtek az a ti dolgotok, hanem azt, hogy ezt a lehetőséget ne vegyétek

már el azoktól, akik ezt eddig tudták alkalmazni magukra nézve. Ez Operának nem okoz semmifajta veszteséget. Úgy vélem. Remélem nem tévedek. Viszont annyiban igen, hogy egy jó pár munkatársának a veszteségével, anyagi veszteségével kell számolni.

N1: Milyen munkakörökről van szó?

F2: Ügyelők én úgy tudom.

N1: Ügyelők itt is kapnak ügyelői díjat. Mi rakjuk őket oda, ott is fognak kapni. Vagy nem tudom, átirányítjuk.

F2: Hát nem, hát ez az. Az messze nem annyi, amit ők elég jól keresnek ott.

F3: Itt a fizetésük mellett kapják a díjat, ott meg valamilyen díjat.

F2: Remélem, hogy nem arról van szó, hogy, kiderült, és most szúrja a szemét valakinek, vagy valakiknek.

N1: Nem, csak egy bizonyos fokú versenykorlát, vagy hogy hívják ezt?

F2: Nem értem, milyen versenykorlátról van szó itt? Mi az, amit korlátozni kell?

N1: Azt kell korlátozni, hogy a versenytársakhoz a saját munkavállalóink kontroll nélkül állandóan kimenjenek.

F2: Nem kontroll nélkül, kivesznek szabadságot és a szabadidejükben. Nyilván, gondolom, bejelentik.

N1: De eddig be se jelentették.

F2: Az más kérdés.

N1: Azért kell ezzel a témával foglalkozni.

F2: De hát jó, hát akkor bejelentik. Ha elmentek, akkor miért ne jelentenék be.

F3: Ezt most nagyon fölkapta ezt a témát az Operaház, hogy az egyéb produkciók azok nagymértékben rontják az Operaház bevételét.

N1: Nem az egyéb produkciók, hanem azok a produkciók, amik az Opera főtevékenységet... Opera és balett produkciók. Arról mondjuk egyáltalán nincs szó, hogy ne menjen ki a zenekari tag kamarázni, vagy egy szimfónikus koncertre, vagy egy musicalbe.

F3: De most ez a Diótörőt.... Figyelj, ez annyira megmagyarázhatatlan, hogy úgy nevezzük, hogy az Operaház érdekeivel ellentétes egy fellépés, vagy tanítás, hogy ez egy abszurdum, hogy az Operaházi produkciónak talán még jót is tesz.

F2: Oszi, ismered az eredményét a történetnek, szükségtelen ezt itt fölvetni. Ezt komolyan mondom. Nem Oszi, méltatlan az egész üggyhöz.

F3: Méltatlan, de itt van...

F2: Az, az Oszi, komolyan, amit a két principállal művelt a Magyar Állam Operaház, az itt nem lehet, én nem is fogom szóba hozni. Az annyira minősíthetetlen volt.

F3: Figyelj, az csak a jéghegy csúcsa, vannak, amik nem ilyen nyilvánvaló csacsiságok, de érthetetlenek. Szóval, ráfogni, hogy valaki az életpályája folytatásaként egyéb dologba is belekezd, és egyértelműen nem mond ellent az Operaház működésének, hogy azt miért kell ilyen módon korlátozni, ez érthetetlen. Igazad van, elfogadom, hogy ez méltatlan, ami ezügyben történt.

N1: Más állásponton vagyunk.

N4: Egy fél mondatot szeretnék ezzel a kiengedős szabályzattal, vagy főigazgatói utasítással kapcsolatban, hogy mi voltunk személyesen a Szilveszternél ezzel kapcsolatban beszélgetni a Művészeti Tanács, és ott a Szilveszter megígérte, hogy fogtok küldeni egy pontosítást, amivel számolhatunk.

N1: Igen, erről beszéltünk. Nem kaptátok majd?

N2: Ez az, amit most elküldtünk a Balázsnak.

F2: Nem kaptátok meg?

N4: Nem, nem kaptunk még semmit. A lényeg, hogy specifikáljátok, mert az emberek szeretnék tudni, hogy hova szabad elmenni, hova nem szabad elmenni. Tehát, hogy mi minősül konkurenciának, mi nem minősül konkurenciának, stb. A Szilveszter megígérte, hogy ez lesz egy részletesebb, tájékoztató erről. Erre várunk, köszönjük.

F2: Bocsánat, ezt örömmel hallom, mert ha ez Operaház vezetésének a válasza az én körbejárt kis problémámnak, hogy nekünk más az álláspontunk. Hát ne haragudj, ez nem válasz. Hát akkor válaszoljátok...

N1: Oszi. Ezt az anyagot megküldtük, de én nem tudom, ettől függetlenül az, hogy ti ex katedra elutasítjátok, hogy a munkáltatónak joga van bármiféle korlátozáshoz ebben a körben. Ebben nem értünk egyet.

F2: Ne mondjál ilyet légyszíves. Ne keverjük szokat.

F3: 5 perce mondtam el, hogy egyetértünk. Mit kértünk? Ezt a pontosítást, meg azt, hogy két héttel előbb az csak rendkívüli esemény...

F2: Jó, az a helyzet, hogy ezt végül is, aztán tegnap kaptuk kézhez ugye? Ti meg se kaptátok, nyilván alaposabban is lehet ezt tanulmányozni, átnézhetjük, és akkor teszünk rá észrevételt. De én arra mondtam, hogy ez méltatlan volt, ami történt a két balettművésszel. És tudom az előzményt, azért mondom, hogy mit beszéljünk róla. Mert tudom az előzményét, hogy miért volt. Ebben ti nem fogtok tudni, mit kezdeni. Azért mondom.

N1: Jó, akkor ne beszéljek róla.

F2: Fölösleges. Mert ugye az az egyeztetés, amit kezdeményeztem, megkaptam rá a választ, hogy majd a bíróság eldönti, akkor eldönti. Nyilván meg fogjuk keresni, illetve meg is

kerestünk, ahogy írtuk különböző fórumokat, talán segíteni fognak. Talán az orosz követség is fog, vagy az orosz föderáció nagykövetsége is fog ebben segíteni. Na, nyilván ezt is tájékoztattuk. Azt is, hogy milyen körülmények között történt mindez.

F3: Engedjétek meg, talán nem is a jegyzőkönyvbe valóan. Azt szeretném megjegyezni, hogy ez a mi megközelítésünkben annyira méltatlan, hogy semmi mással nem lehet magyarázni, minthogy azok, akik maradnak a házban, még inkább csöndbe maradjanak, és meg legyenek félemlítve.

F2: Operás balettelőadásról nem lehet semmilyen... Figyeljete, nem értem. Azért kértem azt, mert múltkor is azért kértük azt, hogy elvileg be kell jelenteni. Ugye? Ha bejelentik, akkor minden egyes bejelentést az Operaház hozzáértői elbírálnak. Mert azt hiszem, hogyha valaki föllép egy művelődési házban valahol, vagy egy kis színpadon, ahol pont egy operát adnak elő, nem tudom, milyen társulat tud előadni egy operát, de tételezzük fel valaki előad egy operát valahol. Hát, hogy az az Opera érdekeit, az miért sérti, föl nem tudom fogni. Megmondom úgy, ahogy van, ha ott föllép egy énekkari tag, mert nyilván itt az énekesekről nincs szó, mert azok nem tagjai az Operaháznak, tehát rájuk nem vonatkozik ez az egyéb jogviszony. Egy énekkari tag, aki ott szeretne énekelni. Vagy egy zenekari tag beül, és játszik, egy nem értem. Sőt, inkább emeli az Operaháznak a hírét, hogy lám-lám, még ebben a zenekarban van. Az helyes, hogy írjátok, hogy föl kell tüntetni, persze. Azzal nincs gond. De hogy miért sérti az Operaház érdekeit, én föl nem tudom fogni. Pont az ellenkezője, emeli az Operaháznak a keresettségét, hiszen híre megy, hogy hú, hát itt van egy opera... akkor elmegyek, és megnézem az Operában is, hogy ott, hogy szól. Mégiscsak más.

F1: Hát hogyne...

F2: Nem, nem, nem. Az elég nagy baj, ha az Operának konkurencia, a Balmazújvárosi, mondjuk, művelődési házban előadott, nem tudom milyen műt tudnak ott előadni, bármilyen balettelőadás. Eladják a Balmazújvárosi művelődési háznak a műkedvelő köre, kitalálják a Csipkerózsikát, előadják balettként. És megkérnek egy táncvari tagot, vagy akár egy magántáncost, hogy vállaljon szerepet, és az elvállalja. Bejelenti nektek. Jó, bejelenti. És akkor megvizsgálják, hát nem lehet, mert ha most ott elmegy a tök mindegy kicsoda, és ott részt vesz az előadáson, hogy táncoljon, akkor mindenki hátat fordít az Operaháznak, visszaváltja a jegyét azonnal a pénztárban, aki megvette a jegyét, elsődleges Csipkerózsikánál. Ne hülyéskedjete már. Egyszerűen nonszensz.

N1: Szerintem ezt ne kezdjük előlről, mert ezt már a múltkari ülésen is ugye elég sokat végigvesszete.

F2: Igen, de hát figyelj, és nem lehet ezt átgondolni? Az abszurditását ennek a történetnek?

N1: De Balázs. De miért vitatod el, hogy joga van a munkáltatónak leírni azt, hogy főszabályként opera és balettelőadásban történő közreműködést nem engedélyez. Ez főszabályként le van írva, hogy adja be, és egyébként nyilvánvalóan lehetnek olyan esetek, amikor de. De miért vitatod el, hogy leírhatom azt, hogy az én főtevékenységemmel konkurens tevékenységekben való részvételt, adott esetben megtagadhatom.

F2: De Virág az a gond ebben, hogy az, hogy főszabály, hogyha valaki elolvassa, hogy ez a főszabály, akkor mit adjon be?

N1: Oda van írva, hogy be kell adni.

F2: Akkor nem, meg se próbálja, de azért adja be, de úgyis el lesz utasítva.

N1: Értem, de akkor azt, hogy főszabályként, azt komolyan veszik és nem adják be, de a másik szabályt, hogy ne adja be, de azt már nem veszik komolyan.

F2: Akkor miért adja be, amikor úgyis el lesz utasítva?

N1: Miért nem úgy gondolja, hogy az a fontosabb, hogy beadja?

F2: Miért adja be, amikor úgyis el lesz utasítva?

N1: De Balázs, ha nem tudnak olvasni, és nem tudják értelmezni, hogy le van írva, akkor azt csinálnak, amit akarnak. Nem tudok erre mást válaszolni. Ha le van írva, és akkor az egyik bekezdést negligálom, és csak a másikat akarom kiemelni...

F2: Az a helyzet, hogy ezt nyilván valóan a főigazgató kitalálta, a sétált hiúságával kitalálta, amikor megnézte azt a Facebook posztot, és ezen úgyse fogtok változtatni.

N1: Hát nem is fogunk, azért mert ez nem kivételes a világban, ahogy a múltkor beszéltük, hogy délelőtt az OTP-nél dolgozok, akkor délután nem dolgozok a Raiffeisen-nél, délelőtt a MOL-nál dolgozok, ebédszünetben meg átmegyek a Shell-hez, tehát ilyen nincsen.

F2: Még egyszer. Dehát itt nem arról szó, figyelj, Virág. Nem tudom, mi ilyen bonyolult, nem tudom fölfogni az agyammal. Ha nincs ez az első mondat, az összes többi... Bea követeljétek meg, jelentse be, könyörgöm, bejelenti...

N2: Engedélyt kér.

F2: ...hogy föl akarok, nem, bejelent, nem engedélyt kér, bejelenti. Bocsánat, bejelentést kell tenni. Bejelenti és elbíráljátok a bejelentés után...

F3: Az oktatás, tudományos satöbbi...

N2: Az más.

F2: Az nem kell. A többenél bejelentés van, ha jól emlékszem a KSZ-ben, bejelentés. Bejelentitek, és eldönti a munkáltató, indokkal, hogy elengedi vagy nem, ilyen egyszerű. Miért kell tenni elő ezt a fantasztikus bővítést?

N1: Egyébként akkor meg ne írjunk le semmit, és akkor megint ez lesz, mint az Alijáéknál??, hogy ugyan nem hívtuk fel a figyelmet, de a szabályok léteznek, és ha szankcionáljuk, akkor meg felháborodás van. Most leírjuk, akkor most ne írjuk le semmit....

F3: Hogy szankcionáljátok, ez itt a probléma.

N1: Be van írva a kollektív szerződésbe.

F2: De az volna, ha már itt tartunk, ha az volna, ha még ha, ne adj isten, sértettek is, bár ezt vitatom, szerintem nem sértettek semmifajta a szabályt, de akkor is a legsúlyosabb, a legsúlyosabb, azonnal elbocsátani. Ráadásul, hogy megint csak azt kell mondanom, megint sikerült egy olyat elküldeni, aki elmondta nektek, hogy milyen állapotban van. Az se számít, semmi nem számít. A legeslegszigorúbb munkáltatói intézkedést kell alkalmazni? Nem lehetett volna megbeszélni, végigolvastam a hangfelvételt, le van írva. Hát nem lehetett volna megbeszélni gyerekek, akkor döntsük, hagyják, fölszólította őket, hogy hagyják, vagy bármi egyéb... kirúgják. Ezt érted? Azért mondom, ez reménytelen. És azért, mert a főigazgató meglátott egy facebook posztot, és arra válaszolt, meglátott egy hirdetést, és akkor felfortyant, és akkor ez lesz a következmény.

N1: Elég sok ilyen eset volt már előtte, meg azt gondoltad, hogy ez a lex ATA, mert hogy ez a Gábor Szilvi ellen szól.

F2: Igen.

N1: Nem a Gábor Szilvi ellen szól, nem a balettosok ellen szól, ez generálisan az Operaház érdekeit képviseli.

F2: Nem, a Gábor Szilvit el se engedték volna, ha a Káel Csaba nem szól ide. Hát ez is röhej. Csak azért engedték el, mert a Káel Csaba ide szólt, és tőle fél az Ókovács, és elengedte kínjában.

N1: Nem. Ez működik színházak között. Van olyan, hogy kikérés, amikor az egyik színház odaszól a másiknak, hogy akkor az ezeket a kollégákat engedjétek el.

F2: Jólvan, hagyjuk ezt. Van az a mondás, hogy az erősebb kutya. Hát itt most a Káel Csaba volt az erősebb kutya.

N1: Te így interpretárod.

F2: Igen, én így interpretálok.

N1: Én nem.

F2: Igen, nekem meg volna ez a lehetőségem, hogy ezt megtegyem, hogy így interpretálok. Így gondolom. Szóval tényleg, még egyszer mondom, szürreális ez az egész történet. Mikor normálisan meg lehetne ezt csinálni, és egyébként beadtunk egy kollektív szerződés módosítási indítványt is. Evvel kapcsolatban. Öt napon belül el kellett volna kezdeni erről a tárgyalást. Nem történt meg. Egy pontosító indítványt adtunk le.

F1: Én nem láttam.

N2: Én sem. Fogalmam sincs....

F2: Dehogyan nem láttad. Elküldtem.

F1: Hát már el tudom dönteni Balázs, hogy...

F2: Nem azt mondtam, hogy nem láttad. Nem azt mondtam, hogy nem láttad.

N2: Balázs, ha az segít, elmondod, légyszi? Hogy mi van? Mert most így hirtelen nekem sem rémlik, pedig minden levelet olvasunk. Igen. Ja, mert akkor a konzultálunk.

F2: Valahol beadtunk egy kollektív szerződésmódosítási indítványt. Fületek botját nem mozgattátok.

N2: Itt van.

F2: Igen, ugye megvan? Öt napon belül el kellett volna kezdeni a tárgyalást. Nem történt semmi, még csak reakciót se kaptunk rá.

N2: Jaj, mert itt kivetted azt a részt? A KSZ-ből...mert ugye eddig úgy volt...

F2: Nem kivettem, át van szövegezve. Mert ellentmondásos egyébként. Ugye az?

N2: Hát... itt eddig úgy volt, ha az Opera a további jogviszony létesítését előzetes bejelentés hiányában szerez tudomást, akkor 15 napon belül felszólíthatja. A munkavállaló a munkaviszony azonnali hatálya felmondással megszüntethető, ha a felszólítástól számított 30 napon belül nem szünteti, vagy ha a további jogviszonyt a kollektív szerződés szabályainak megszegésével létesítette. És most te meg azt kéred, hogy a munkavállaló munkaviszony azonnali hatálya felmondással megszüntethető, ha a felszólítástól számított 30 napon belül nem szünteti, vagy ha a további jogviszonyt ismételten a kollektív szerződés szabályainak megszegésével létesítette.

F2: Igen.

N2: Elmondod kicsit...

F2: Hát hogyha újra bejelentés nélkül...

N2: Ez az ismételt... az első sértésnél nem lehet kirúgni, hanem másodjára?

F2: Ha a munkáltató tudomást szerez arról, hogy az illető nem jelentette be. Akkor föl kell, hogy szólítsa, hogy jelentse be.

N2: Szüntesd meg a másikat.

F2: Ha úgy tetszik, hogy szüntesse meg. Ha nem szünteti meg 30 napon belül, akár föl is mondhat neki.

N2: És olyan esetben, hogyha nem egy 30 napig tartó, hanem egy nem tudom két napos...

N1: Nyilván azért volt a másik.

F2: Azért volt a másik.

N2: Nem mindenki ezer évre szerződik.

F2: Azért volt a másik, ha ismételten.

N2: De te most, ja, ha ismételten.

F2: Oda van írva. Mert így a mostani szövegezés... Az az igazság, hogy nem voltunk... Én nem voltam legalábbis figyelmes ebben a dologban. Hiszen a kettő üti egymást. Hiszen, ha egyszer az van, hogy felszólítja, akkor utána miért rúgja ki?

N2: Hát ez a munkáltató megrendelési körébe tartozik, hogy melyik...

F2: Felszólítja, majd kirúgja? Nem, nem az van. Na, szóval ezt kérjük.

N1: Ha olyan, hogy holnap van a fellépésem, nem tudom én hol, akkor nem tudok 30 napot várni, hogy szüntesd meg, és van rá 30 nap...

N2: Ez ezért került bele.

N1:...akkor én letáncoltam, viszontlátásra.

F2: Na, ott van az ismétlés. Az elsőhöz föl kell hívni a figyelmét. Ha tudomást ad a munkáltatónak, hogy ezt szüntesse meg. Ha tudomására jut, hogy egy alkalom volt, hát akkor, öreg, ha legközelebb előfordul, kirúgunk. Vagy akkor megszűnik a munkába bocsátás, hogy hivatalosabban fogalmazzak. Na, de az, hogy azonnal... Mert ráadásul az azonnal hatályi felmondással még a meghallgatás sem kötelező. Mert az úgy, hogy ha munkáltató úgy ítéli meg, hogy el lehet bírálni, anélkül is, akkor meg se kell hallgatni.

F1: De már egy konkrét ügyben meg voltak hallgatva.

F2: Hát akkor már igen, marhára meg voltak hallgatva, amikor már meg volt az ítélet. Mint a bacsófilmben. Mert a meghallgatás 18-án volt, a felmondás 13-án kelt, és a Virág 14-én írta alá.

F3: Ne haragudjatok...

N1: Nem 18-án volt...

F2: De, 18-án.

F3: Engedjétek meg az én álláspontomat, aki nem ért semmihez, csak szeretnék egy jobban működő házat még utolsó erőmből itt elősegíteni, hogy hogy létezik az, hogy egy ilyen nyilvánvalóan szélsőséges álláspontot itt, ti joghoz értő emberek, ilyen húszkörömmel védetek. Hogy miért nem keresünk valami közös álláspontot? Nem létezik. Ott sajnos a mostani vezetés hozzáállásából az következik, hogy a bíróság majd el fogja dönteni, és a Magyar Bíróság bárhogy dönthet, nincs nyertes per, de mikor lesz a felelő... Ha a bíróság megállapítja, hogy ez túlzó, és jogilag nem is eléggé védhető álláspont, amit ti képviseltek, ki vállalja elé ezzel a felelősséget? Emberi életeteket tesztetek ezzel tönkre.

F1: Azért itt a többszámot kikérnénk.

F2: Nem ők. Nem ők. Azért mondom, nem ők.

F3: Bocsánat. Én csak arra mondom, ne haragudj, visszavonom, nem ti, de arra vonatkozzon, hogy mindnyájan 20 körömmel véditek ezt az álláspontot, amit nem akarok elhinni, hogy ennyire magatokévá kell tenni.

N1: Oszi, mi a munkáltatót képviseljük. Nekünk az a feladatunk, hogy mi egységesen álljunk ebben a kérdésben.

F3: Rendben van, de az Operaház működéséhez nem csak a munkáltatók kell, hanem a munkavállalók. És a munkavállaló, hogy egy picit komfortosabb élete legyen, miért kell azt kitolni? Mert a jog szerint, az én értelmezésemben ezt mondja.

N2: Mi értesz az alatt, hogy komfortosabb élet?

F3: Hát például azt, hogy két héten belül csak rendkívüli munkát lehessen.

N2: Bocsi, velem biztosan nem fogunk tudni ebben egyet érteni, mert ezt teljesen másképp látom. Ezért nem is akarok vitatkozni. Te úgy látod, mi így látjuk, vagy én úgy látom.

F3: Jó.

F2: Szóval, igen, ezek gondok. Ez gond, ez gond.

F3: És már bánom, hogy behoztam, mert majd a bíróság...

F2: Nagyon-nagyon messzire megy. Igen. Szóval azért láttam egy filmet, és ott volt egy... Igen, az volt Anna ezer napja, abban volt, amikor kioktatják, a Cromwell mestert mondván, ne azt mondd az uralkodónak, mi az, amit megtehet, hanem amit meg kell tennie. Ott esik szó az irgalomról. Meg ott esik szó az irgalomról is. Többek között. Nem lehet irgalmatlannak lenni. Minden helyzet más és más. Egyénenként kell tudni elbírálni. És abban semmi szégyen nincs, abban egy magas polcon ülő valaki nem lehet vesztes, ha könyörületes, irgalmas. Sőt, az csak nyertes lehet. És itt pont az ellenkezője van ezekben az esetekben. Akár a Kunszeri Márta ügyében is. Nem véletlenül írtam, amit írtam. Nem fog szerintem ő már visszajönni ide sajnos. Miből állna? Az ember ilyenkor elképed. – pár másodperces szünet - Bocsánat. És azon a közömbösségen, ami körbeveszi, ilyenkor a nagy társulat, a közösség, hogy hagyja, hogy a másikat nyomorult helyzetbe jutnak. Akár egy, akár kettő, akár sok ember. Jaj, de én megúsztam, és most jó nekem. De ha holnap bajba jutok, akkor elvárom, hogy segítsenek rajtam. És akkor mindenki rossz.

F3: Vízet?

N2: Köszönöm. Jaj, kedves vagy. Köszönöm szépen.

N1: Kösz, Oszi.

F2: Elmondtam múltkor is. Olyan normálisan lehetne ezt a dolgot intézni. Megkötötték ezt a nyomorult, kollektív szerződést is. Te magad mondtad, itt van a múlt alkalommal, hogy legyünk rá büszkék, hogy a közös mű, ugye? Ott van a jegyzőkönyvben, le is fényképeztem. Ha gond van a kollektív szerződés pontjaival, akkor tessék, írjátok össze, hogy mi az. Beszéljük át. Normálisan. Hogyan tudunk ezen változtatni, mert semmi nem tökéletes, mert nem is lehet az. Nem kell fűt-fát kiabálni rá a zárt fórumokon. Meg kell beszélni.

N1: Én elmondom, mit kérdeztem a zárt fórumon, hogy kíváncsi vagyok arra, hogy az ott jelenlévők mit látnak, mert ugye a sztájknál a követelés volt a kollektív szerződés, hogy mit

várt a tagság a kollektív szerződéstől, és ehhez képest mit kapott? Mi benne a jó és mi benne a rossz? Ezt a kérdést tettem föl. Hát választ nem nagyon kapott.

F2: Hát azért, persze, de azért van Virág, azért, mert azt hiszed elolvassák, ugye egymás köz..

F3: Bocsánat, ne haragudj, mondjad csak.

N4: Egy kicsit úgy érzem, hogy most egy olyan dologról kezdünk beszélni, amit ez a zárt fórum, ez az a bizonyos "országos kéktúra" OKT.

N1: Opera konzultatív...nem tudom.

N4: Hogy mondjam, amit, ha jól idézem, a transzparens kommunikáció érdekében lett létrehozva?

N1: Igen.

N4: És erről a tagság nagyszéles körben a Facebookról értesül?

N1: Nem, lesz erről egy emlékeztető.

N4: De mikor? December 1-én megalakult.

N1: Hát, amikor Tőkési Enikő megírja, akkor lesz. December 1-je az pont kettő napja volt.

N4: Elégkérdőjelek merülnek föl, azért, ne haragudj, hogy most nem tudjuk kik a tagok, nem tudjuk, hogy mi a célja ennek a testületnek, nem tudjuk mit fog csinálni, nem tudjuk a kompetenciákat és hatásköröket. Mi eddig úgy tettünk, mint Művészeti Tanács, hogyha a zenekari tagoknak valami problémájuk, javaslatuk, tényleg bármi problémájuk, ami esetleg csatornákat igényelt a vezetés, vagy bármelyik más egység felé, akkor azt nekünk elmondták, hiszen mi vagyunk a választott képviselőik. És mi továbbítottuk akár az informatikának, akár itt, akár a zenekari igazgatónak, összegyűjtöttük stb. Most x darab ember benne van egy bizonyos bizottságban, akiről nem tudjuk, hogy mi csinál, nem tudjuk mi a célja, nem tudjuk kik ők, hogyan lesz ez? Tehát az ő kompetenciájuk mennyiben interferál a mienkkel.

N1: Nincsen kompetenciájuk.

N4: Akkor tényleg mi a cél? Szeretnénk egy picit látni ezt, hogy mi a cél, mert...

N1: Az, hogy a vezetőség közvetlenül kapjon visszajelzéseket.

N4: De erre van egy csatorna, úgy hívják az Operatutti, a vezetőség közvetlenül leír, mi közvetlenül írhatunk, a vezetőségi tagok közvetlenül nekünk beszélhetnek, mi meg közvetlenül beszélhetünk veletek.

F1: Sőt, hát...

N2: De a zenekaron kívül van még más...

F2: Hogyne van.

N4: Természetes, csak azt nem értem, hogy ebben a nagy egészben hol lesznek ezek a, hogy hogyan, mi a reláció egymáshoz.

N1: Minden kedden például a Piroskával, Attilával beszélgetek, hát ez kb. ennyi, csak kicsit több ember.

F2: De Virág abszolút abszurd a felvetés. Hát itt van a kollektív szerződés 8.5 pontja, ugye? Az opera, az Mt. 208. § alá tartozó vezetői, ebbe beletartozik Ókovács is, évadonként legalább kétszer az általuk összehívott munkavállalói fórumon tájékoztatást adnak az általuk irányított szerkezeti egység helyzetéről, problémáikról. Ezek érdekében végzett tevékenységükről, terveikről. Válaszolnak a társulatot, vagy adnak nagyobb csoportját érintő kérdésekre. Benne van a KSZ-ben. Ezt a fórumot úgy tudom, csupán Várda Gergely működteti. Ezt hallottam. Nem tőle, másoktól.

N1: Ez a táronként igen, vagy igazgatóságoként.

F2: Dicséretes. Na de ez nem csak a Várda Gergelynek lenne a feladata, hanem ez feladata lenne az Ókovács Szilveszternek is. Ugye ő is a 208 alá tartozik, jól tudom. Ugye? Így van. Azért van úgy, a tárvezetőknek, akár a főzeneigazgatónak össze kellene hívni, ahol ott van a zenekar és az énekkar, évadonként legalább kétszer. Össze kellene hívni mindazoknak, akik ebben a körben benne vannak. A főépítész hölgynek is össze kellene hívni.

N1: Még nekem is össze kellene.

F2: Nem tudom a főigazgató-helyettesnek... Talán nem. Itt megosztható. A társadat érintő ügyek. Virág a társadat érintő ügyek, az vagy a főigazgató, vagy te. Szóval ti ketten vagytok.

N1: De nekem is van saját igazgatóságom.

F2: Jó de az más. Az nem feltétlen érinti ezt a kérdést. Az a kis munkakörnyezeted az más kategória. Itt a társadat érintő kérdésekről van szó, és ez egyszer nem volt. Ezt a kollektív szerződésben aláírtuk 2024 augusztus 30-án. Ami május elsejétől hatályos. Egyszer nem voltak ezek összehívva. Bocsánat. Az Ókovács Szilveszter egyszer nem hívta össze ezt a fórumot. Helyette ez kiváltott, ez a zárt, és az a fontos, hogy ez egy zárt ülés.

N1: Nem kiváltotta.

F2: Hát. Mert még nem volt egyszer se eddig.

N1: De volt társulati ülés.

F2: Az más. A társulati ülést azt az SzMSz szabályozza. Olyan társulati ülés, ahonnan mondjuk ki voltunk zárva. Ez már régi. De azért nem felejtünk. Mint az elefánt. Már a fogaink nem olyanok, de az eszünk még olyan Oszival. Emlékszünk mindenre. Nem jó ez így. Bocsánat, mindjárt befejezem. Virág, ha már itt szóba hoztad. **Szeretnénk a hangfelvételt elkérni annak a megbeszélésnek.**

N1: Emlékeztetőt tudunk küldeni.

F2: **Nem, a hangfelvételt szeretnénk elkérni.**

N1: **Nem adok hangfelvételt.**

F2: Hát nem csodálom. Megértem egyébként. Mert ahogy én értesültem, ott elhangzottak bizonyos dolgok. Páran nehezen tudták az indulataikat kezelni. És ennek hangot adtak. Úgyhogy még figyelmeztetnie is kellett az Ókovácsnak. Figyelmeztették.

N1: Én erre nem emlékszem.

F2: **Hát ezért kéne a hangfelvétel.**

N1: De ők is ott voltak.

F1: Mire figyelmeztették?

N2: Valaki nagyon indulatos volt?

N1: Indulatos volt, és a Szilveszter figyelmeztette...

F2: Hogy az miért se kellene.

F1: Persze, verekedés volt, vér is volt.

F2: Nem, nem. Én ezt hallottam, sajnálom, azért kérjük a **hangfelvételt**, osszátok meg a szakszervezettel. Nem tudom, mi titok van benne. Hiszen, ahogy említetted, transzparens ülés volt, annyira transzparens ülés volt, hogy nem tudhatod meg, hogy mi zajlik, csak egy szűrt emlékeztetőt kapsz, amit gondolom, áttekintenek, hogy azok a kellemetlen részek ne szerepeljenek benne.

F3: Azt tenném hozzá, nagyon szépen köszönöm, hogy ezt megtetted ezzel kapcsolatban, elmondtad a gondolataidat, és még hozzá tenném, hogy ezzel, hogy beválogatott csoporttal folyik a tárgyalás, amiről persze nem lehet tudni. Én merem állítani, hogy a valóságnak csak egy részét fogjátok megkapni, mert ez nem, akkor sem nyilvános fórum, ha ott tényleg ötvenen vannak.

F2: Tudjátok ebben mi a szörnyű? A zenekari művészeti tanácsnak senki, a zenekarból is biztos voltak ott, nem tudom, bizonyára voltak ott.

N1: Minden szervezeti egységből.

F2: Azt mondják, hogy nem tudnak róla, nem tudnak róla, nem tudtok, nem tudtok róla, mert nem meri elmondani. Aki ott volt, nem meri elmondani, hogy mi hangzott el, mert fél a következményektől. Ez örületes dolog. Visszatértünk az előbbi történetekhez, amikről, amiről mesélek. Hát rettegnek az emberek, a csuda vigye el. Nem mernek megnyilvánulni, mert attól tartanak, ha elmegyek, akkor ki lesznek rúgva, következményei lesznek a dolgoknak. Ez a cél?

N1: De pont az a lényege, hogy akik vallanak, el kell mondaniuk.

F2: Az az igazság. Nem neked az a célod, Virág. Ne védjed, ne védjed. Nem merik elmondani. Én se tudok róla semmit.

N1: De te is tudsz. Most mondod, hogy valaki beismerte.

F2: Mi? Félszavakból. Félszavakból. Áttétesen. Nem attól, aki ott volt.

F3: Nem tudom, figyeljeteK egyet.

F2: Olyantól, aki nem volt ott, csak ő hallotta valakitől. De nehogy elmondjam. Bocs.

F3: Megint egy általánosságot, hadd mondjak. Én nem egészen értem. Szerencsére van miről beszélgetnünk, és a Balázs, igen, igen, szerintem visszafogottan, néha pedig nem visszafogottan itt hozza a témákat. Ti úgy álltok hozzá, itt, bocsánat, időnként a Virág kontrázik, időnként Attila beszél a jog szempontjából, de csöndben ültök, majd nem történik semmi.

N1: Nem igaz, hogy nem történik semmi, mert azokban a kérdésekben, amiben tudunk lépni, meg amiben egyetértünk, szoktunk intézkedéseket hozni.

F2: Jó, jó, Virág, ne menjünk...

N1: Hát miért? De.

F2: Te is tudod. Egy-két dologban így van.

F3: De nem vagytok hajlandók tárgyalni velünk. Nem bántalak titeket se ezzel.

F3: Semmilyen a kompromisszum... azért, mert találkozunk?

N2: Nem, csak azt mondtam, hogy arra, hogy jön a szidás, arra mit reagáljunk.

F2: De mikor szidlak? Egyszerűen szidlak, szidlak, téged Virág? Dehogy szidlak. Sőt, megköszöntem tegnap is azt amit, ugye?

N2: Igen ezt...

F2: Miért mondd, hogy szidlak, dehogy szidlak titeket.

N2: Ezt most csak inkább általánosítva mondom, hogy nem lehet mindenre reagálni...

F2: Elmondtam azt is, hogy veletek megmondtam, nyíltan felvállaltam, veletek együtt lehet működni, semmi gondom nekem nincsen veletek, úgy személy szerint sem. Gondom tényleg, a főigazgatóval van, mert ilyen, ezt éri el, ezt csinálja. Nem tudom, ennek mi értelme van. Nem fér az agyamba. Hát, gondolom, ha gondod van, akár mi tegyének le, hogy mik a problémák. Beszéljünk róla, jogotok van, ahogy nekünk is. Persze. És módosítjuk, ha olyan. Megbeszéljük, ugye? Hát bármit. Miért nem beszélhetnénk meg dolgokat? Sőt, örömmel, beszéljünk. Igen, tárgyalni kell. Benne van a kollektív szerződésben. Sok minden benne van a KSZ-ben. És akkor, mikor arról van szó, hogy sújtani kell, akkor lehet a KSZ-t betűről betűre idézni. Akkor lehet hivatkozni. Lehet ellene hangolni a közvéleményt. De akkor, amikor szóvá merjük tenni azt, hogy ez a hetedik alkalom, az a hétfőről, az önkéntes, de arról is nyilatkozni, milyen dolog az, hogy arról is nyilatkozni kell, hogy nem akarok rajta részt venni a hetedik napon. Akkor az a válasz, hogy lehetünk rugalmasabbak is a KSZ-ben. De amikor valakit ki kell dobni, akkor azt a lehetőséget ti köteleseknek interpretáljátok. Szóval, ezek a gondok. És még egyszer mondom, nem titeket hibáztatlak.

N1: Ezt én is kifogásul szoktam hozni. Hogy szituációtól függően ti is szoktátok ezt csinálni, hogy vagy a szabályokhoz ragaszkodunk, vagy pont nem.

F2: Virág, vannak olyan...

N1: De hát ez nem csak nálunk fordulhat elő.

F2: De Virág, amikor emberi sorsokról van szó, az megint más, mint egy intézménynek a pillanatnyi hóbortjáról van szó. Megint más dolog. Nem ugyanaz a kettő.

N1: Hóbortokról ebben nincs szó. Intézményi érdekekről van szó.

F2: Persze. Az is intézményi érdek, hogy a művészek ki magukat pihenni, tudjanak regenerálódni stb. Nem véletlen voltak viták evvel a hétfővel. Betettük. Az volt a kompromisszum, hogy hat napot elengedtünk. Elengedtük... megegyeztünk hat napban lehet eltérés az évadtervben. De erre dafke beteszi a hetedik napot is, és hozza olyan helyzetbe a zenekar tagjait, hogy kínjában szerintem majdnem mindenki elvállalja. Mert félnek nem elvállalni. Mert tartanak a következményektől.

N1: Mert belátják, hogy az az intézmény érdeke is, ami az övék.

F2: De mit gondolsz, honnan szereztem róla a tudomást? Onnan, hogy föl hívtak és mondták.

N1: Hát nyilván.

F2: Mert valakinek ez nem viselhető. Miért kell? Nem kommunista szombat ez, meg kommunista hétfő. Mindenki elment, majdnem mindenki elment. Mert jaj, Istenem, mi lesz, amikor figyel? Figyelj, föl hívtak ott is mindenki. Ki volt ott? Emlékszem. Éltem abban az időben, akkor már éltem.

N1: Én sem támogatom ezt, hogy szívességet kérünk a kollégáktól. De nyilván, aki vállalkozott rá, az vállalkozott rá.

F2: Jó. De érted, súlyát veszti a magunk közös kis egyezségei. Így veszti a súlyukat. Kiüresedik. Ezzel az a baj. Tudod, Virág?

N1: Balázs, de a 7 órával is volt ilyen. Tehát a dupla Hattyúk tavánál, ott is voltak kollégák, ők leírták, hogy ők játszani akarnak mind a kettőben. És a Samu beosztotta őket. Tehát egy-két ilyen eset előfordult már eddig is.

F2: Na de ez egy más jellegű volt, te is érted. Azok ugye el is mentek, nem na. Nem kellene ezt erőltetni. Úgy kell szervezni a munkát, hogy a kollektív szerződéssel harmonizáljon. Meg a jogszabály, a munkáltatási szabállyal harmonizáljon. És nem pedig egy-két ötletezéssel.

N1: Ez így igaz, és én is nagyon szomorú vagyok, hogyha megsértjük a munkáltatási szabályokat, hidd el nekem. Tehát azért nekünk is az a célunk, hogy érvényesüljenek.

F2: Elhiszem jogász is vagy, meg normálisan tudsz gondolkodni. Persze, hogy elhiszem. De attól még én sem... elhiszem, jó.

N1: Ez egy közös törekvésünk, abszolút.

F2: Akkor jó. Örülök neki, hogy ezt így látod. És tényleg azt kérem tőletek, hogy tessék szíves legyetek összegyűjteni, és nem szapulni a kollektív szerződést, mert az sehova nem

fog vezetni. Ne akarjatok szükségtelen háborút folytatni. Mert nem ez a cél. Nem ez a cél. Egymás ellen uszítani, megosztani a közösséget, a társulatot ezzel az OKT nevű marhasággal. Zárt ülés. Zárt ülés!

F3: Ez, ez ellenünk...

F2: Hát, mert jó világos, persze.

N1: Nem ellenetek volt...

F2: Nem, a fenét nem.

N1: Csak közvetlen visszajelzést is szeretnék kapni a munkavállalóktól.

F2: Mondom, szeretném a **hangfelvételt**. Hány közvetlen visszajelzés hangzott ott el? Erős kétséget...

N1: Elhangzott...

F2: Jó, hát, biztos.

F3: Háború egyik frontvonala is kész. Ez olyan világos.

N2: Ez a csoportosulás osztja meg a közösséget?

F3: Igen, igen.

N1: Oszi, a vezetőség a munkavállalóval közvetlenül nem kommunikálhat? Csak rajtotok keresztül?

F3: Nem. Dehogyan is.

F2: Dehogyan, az a probléma, hogy a kollektív szerződés nincs megtartva. Ebben az ügyben sincs.

N2: De ez másik helyzet.

F2: Nem, Piroska, nem másik helyzet.

N2: Attól, hogy valami nincs ott, olyan megbeszélést ne lehetne összehívni?

F2: De decemberben. Ebben az évben egyetlen alkalommal nem volt megtartva. És kétszer kellett volna.

N2: De ez másik helyzet Balázs.

N2: Oké, de attól, hogy valami nincs benne, attól nem hívhat olyat össze?

F2: Nem. Szerintem nem hívhat. Így, hogy zárttá nyilvánítja, nem hívhatta volna össze.

N1: De mi az, hogy zárttá nyilvánítja?

N2: Mit jelent az a te szemszögödből, hogy zárt?

F2: Azért, mert le van írva a levélben, hogy zárt ülés.

N1: Ez egy megbeszélés, ahova meg voltak hívva emberek, bármelyik másik megbeszélésen is lehet ez.

F2: Azok az emberek, és meg voltak hívva ilyen emberek, most nem tudom fejből idézni, hogy akiket ő, első Ókovács Szilveszter, kiválasztotta, kiket hív meg, azokat, akik szakmailag elismertek.

N2: Nem Szilveszter választotta ki.

F3: Hát dehogynem, a levél szerint ő választotta ki. Hát én olvastam a levelet, a meghívó levelet. Megvan, ki van a honlapunkon is, nézd meg a szövegeket. Igen, de ő személyesen választotta ki. Ott van, olvasd el. Ott a honlapunkon, olvasd el azt a levelet, amivel megkereste. Kint van a honlapunkon. És válaszoltunk is, hát megkereste az embereket.

N1: Igen, a munkavezető...

N2: De nem ő kereste meg...

F3: És bocsánat, ha közvetlen kapcsolatot szeretnétek a társulattal és az összes dolgozóval, akkor nem az a természetes, hogy ők kiválasztanak, a teljes csapat 50 embert, akit oda küld. Miért nem így van? Miért a munkáltató kiválaszt...

N1: Mert miért ne Oszi?

F2: Hát persze, igazis, hogyne, a mieinket? Mint Észak-Koreában.

F3: Azért nem, mert nem lesz valós az eredmény.

F2: Hát, mint Észak-Koreában, persze. Hát ott is, hát miért ne? Hát ugyan már.

F3: Próbáld nekem elhinni, hogy a jobbítás szándékával mondom ezt. Kiválasztott 50 embert, amelyik még a kollegáitól is tart. Hát szóval...

F2: Én nem tudom, kik voltak ott, de tényleg, halvány gőzön nincsen.

F3: Isten ments lehet, hogy meg tudjad.

F2: Nem csak arra gondolok... Tényleg, igyekeztünk meg sem, nem is tudakoltam. Nem, nem. Tényleg megalázó a szituáció.

N1: Nekem van egy következő napirendi pontom, még egy utolsó. Ez az életjáradék.

F2: Ja igen, azzal mi van, azt akartam. De jó, hogy eszembe juttattad.

N1: Amit megbeszéltünk, hogy közösen fellépünk az ügyben.

F2: Megírtuk a levelet.

N1: Igen.

F2: Na és?

N1: Szerintem mi még nem. Úgyhogy azt átnézzük, és benyújtjuk.

F2: Na de egy hónapja, mikor elküldtük?

F3: Hát az régen volt.

F2: Oszival közösen, már egy hónapja, lassan. Azt hittem, hogy...

F2: mindegy, most legyen....

F2: Akkor csináljátok már meg.

F3: Bocs, ne szidjuk őket.

F2: Ki szidta?

F3: Nem, nem, nem, mert úgy tudják hallani. Akkor legyen minél előbb olyan, amit Szilveszter is látott, mert aztán hiába írjuk, utána megváltozik.

F2: Hát nem tud megváltozni, azt közösen kell elküldenünk.

F2: De van egy közösen, és van egy...

F3: Az az dolga.

N1: Jó, úgyhogy akkor ezt napirendre vesszük, köszönjük, hogy megírtátok.

F2: Igen.

N1: Átnézzük.

F2: Megtettük, mert persze szeretnénk...

F3: Az is egy javaslat természetesen, mert a munkáltató szempontjai rendkívül fontosak természetesen.

F2: Tehát annyi mindent lehetne sorolni, és ez a baj, hogy... És egyébként, amit mondtam, tegnap is azt mondtátok, hogy veszekszünk. Hát ott voltunk tegnap ugye egy megbeszélésen. A Piroska magától meg tudtunk egyezni, ugye? Abban az adott... Erről van szó.

N2: Balázs semmi kifogásom nem volt ellene, a közreműködés ellen. Ott azért máshogy beszélsz.

F2: Erről van szó. Nem úgy, tudom. Ne mondjátok már azt, hogy mi vagyunk ősellenségnek feltüntetve a szakszervezettel. Személyünkben aztán különösképpen...

N2: Micsoda?

F2: Személyünkben, nem ti általatok, csak mondom, mi vagyunk az ősellenségek. Lóci meg én. Mindenfajta jelzőket kapunk, állandóan. Kicsit már zavart, csak hozzászóktam. Sehova nem vezet. Sehova nem vezet. Én nem fogok megijedni. Akármit mondanak. Hát az elmúlt 40 évben nem kellett megijedni, most se fogok. Már vén fejjel. De majd, ha elvisznek a gulágra.

N1: Balázs, nem is kell megijedni. Ez az egész nem arról szólt.

F2: Nem, a fenét nem.

N1: A munkavállalókat képviseled, mivel a munkáltatók és a munkavállalók ügyeiről beszélünk. Ezen mindig tudunk...

F2: És akkor buzdítják a jelenlévőket, a főigazgató. Hogy miért kell, hogy ők külsős. A két külsős, nem is itt vannak az Operában. Miért nem olyat választanak, akik itt vannak az Operában. Szóval nem kéne ilyeneket mondani. Ráadásul nem egymondásos a dolog. Mert amikor kérték a hozzájárulást a Somogyi Zoli meg a Farkas Andris elbocsátásához, akkor az volt az egyik indok, hogy kívülről is el lehet végezni. Most nem lehet elvégezni.

N1: De ez, hogy hangzott el?

F2: Hát, hogy elhangzott. Lehet, hogy te akkor pont nem hallottad. Meg is értem, hogy nem hallottad. Nem hiszem, minden mondatot megjegyeznel. Én sem biztos, hogy emlékezek minden elhangzottadra. Egy idő után az ember nem akarja meghallani már, ami zavaró. Ebben igazad van.

N1: Nem ezt mondtam. Csak, hogy nem emlékszem.

F2: Azért is kérem a **hangfelvételt**. Azt továbbra is kérem. Szeretnék élvezni minden percét annak az előadásnak. Annak, amit a Szilveszer elmondott, és annak, amit a Solymosi Tamás elmondott. Mert őrá beszélek, amikor azt mondtam, hogy indulatkezelési problémái vannak. Nem kéne szidni a másikat a háta mögött. Mindenfajta mondanivaló. Én megmondom a szemébe is bárkinek, meg az Oszi is. Nem esik jól. Tényleg nem esik jól. Mert nem szolgáltunk rá. Az a helyzet. Tényleg nem szolgáltunk rá. És azt gondoltuk, hogy együttműködés van. És továbbra is tartjuk. Nem ez a cél. Tényleg nem ez a cél. Ne hajszoljatok bele minket konfrontálódásba. Bocsánat. Rosszul mondtam.

N1: Semmi ilyen célunk nincs.

F2: Óvjátok meg a nagyembert, hogy konfrontálódjon. Ha már szeret a békéről szónokolni. Nyíregyházán. Akkor legyen béke is a szívében meg a lelkében. Ne csak beszéljen róla.

N1: Akkor beszéljük meg a következő időpontot.

F2: Várjál, még a csekélyösszegű jutalommal van, mikor lesz az kifizetve?

N1: Húha. Mónika, tudunk erről valamit?

N3: Piroska tud...

N2: December közepén. Most még én éppen elmélyültem, bocsánat.

F2: A levelet olvasod?

N2: Igen, mert egy valami megütötte, de majd külön fogunk róla beszélni. Most nem akarom ide 11 perccel a vége előtt behozni, de majd érdemi kérdésem lenne hozzátok ezzel kapcsolatban.

F2: Jó, jó. Jó, és akkor a tavalyival mi van? Mert tavaly is csak egyszer volt fizetve. A csekélyértékű jutalom csak egyszer került kifizetésre.

N2: Mindig is egyet fizettünk. Minden évben egyet fizettünk.

F2: Na de kollektív szerződés szerint tavaly hármát kellett volna fizetni.

N1: Nem tudom Balázs, ezt kapásból most megválaszolni.

F2: Nem kell kapásból, mert ezt már megírtuk egyszer, erre föl hívtuk a figyelmet.

N1: Annak ellenére nem tudom most megválaszolni.

F2: Dehát továbbra, ez jár. Tehát 24-be is jár még kettő.

N2: Háromféle típusban szoktuk adni ezt, de egyet szoktunk adni minden évben.

F2: Én ezt tudom.

N1: Azt értem, csak nézzük meg, hogy a KSZ-ben mi van leírva, és akkor ellenőrizzük vissza.

F2: Igen, igen.

N1: Mi volt, meg hogy kifizetve...

F2: Beidéztek a KSZ-t.

N1: Ez a csekély értékű, amit utalványban adunk.

F2: Igen, igen. Ez a 38.2 pont. A felek megállapodnak abban, hogy az Opera személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint egyes meghatározott jutatásként ugyanis a csekély értékű ajándékban részesülő munkavállalókat, a kollektív szerződés hatályba lépésekor, hogy csekélyértékű ajándék... évi három alkalommal, a minimálbér 10%-át. Ugye tavaly az 26.680 forint meg nem maradó értékű termékszolgáltatás. Tavaly csak egyet kifizettek, idén most kifizettek kettőt, akkor meg lesz a három, tavaly egyet már kifizettetek, azt kérjük, hogy a tavalyi kettőt is az Opera pótolja. Legyen olyan kedves és tisztelettel kérjük, hogy ez ne sérüljön.

N1: Jó ezt, Mónika csekkoljátok légyis az Orsiékkal, hogy ez mi volt?

F2: És azt is szeretnénk kérni...

N1: Az, hogy egyet szoktunk, az nem jó válasz, valóban három van írva, csak hogy nem volt-e valamivel összevonva? Vagy előre, utólag...

N2: Abszolút...

F2: Ha kivolt kifizetve, akkor rendben van. Félreértés ne essék. Én úgy tudom, hogy nem volt, csak egyszer kifizetve. És akkor mondom, azt kérjük, gonolom az Oszinak ezt mondtad, hogy légy színes, küldjétek át, ha van észrevételek a KSZ-módosításit, illetően, hogy mi az, amit szeretnétek változtatni a kollektív szerződésben.

N2: Jó.

F2: Természetesen, mi csak élünk ezzel a lehetőséggel, mert nem akkor, hanem bármikor megtehetjük, mi meg is tettük, és azt, amit beadtunk KSZ-módosítási indítványt, azt légszíves, el kellene kezdeni arról tárgyalni.

N1: Jó, de már inkább januárban.

F2: Jó, rendben van januárban, és akkor ezt tényleg, jó. A másik, a béregyezséghez, meg szeretnénk, hogyha a szükséges adatokat a rendelkezésünkre bocsájtánátok.

N1: Mire gondolsz?

F2: Nem kell azonnal, hát a bértárgyalásokra készülén.

N1: De mi szükséges? Mire gondolsz?

F2: Hát azon túl, hogy azt mondd, hogy nincs pénz, az nem egzakt dolog. Hát miből jött ez ki? Szeretnénk azt tudni.

N1: A 15%-os emelés, az visszautasítva lesz, de még a szabályokat nem tudtuk...

N2: Semmi nincs meg róla.

F2: Világos. Azt én tudom. Na de, az is benne van, ugye a kollektív szerződésben is, hogy a kollektív szerződés fix összegi jutatásait is az infláció mértékben, törekszik az Operaház emelni. Így van benne, törekszik, ha jól emlékszem, de most tavaly sem volt.

N1: Igen, erre vonatkozólag küldtünk levelet...

F2: Igen, hogy nincs pénz, és nem akarjátok.

N1: De van, amit emelünk, például hangszerköltésértétést.

F2: Azt az egyet, igen.

N4: És a... ez a kísértékű utalvány, ami...

N1: A csekélyértékű is, igen

F2: A kísértékű az nem oda tartozik, a kísérték, az ki kell fizetni, nem kell külön megegyezni, ez más. Ez egy külön passzus.

N1: De az emelkedik, azt arra mondtam.

F2: Hát azért, mert így egyeztünk meg, hát arra nem kell külön megegyezni. Arról már, megegyeztünk, az mindig a minimálbér tíz százaléka. Tehát ez, erről nem kell mindig megegyezni.

F3: De Balázs, lehet, hogy ezt betartják most, akkor, akkor, akkor itt minden rendben van.

F2: Hát, hát egyébként, jó, oké, igen. Szeretném. Tehát a szükséges adatokat kérjük, gazdasági adatokat, elektronikus formában is, jó.

N1: Jó. Orsi belátására bízunk.

F2: Igen.

N4: Megkérdezhetem, hogy ezt a szükséges adatok alá, pontosan, mire gondolsz?

N1: Erre gondolok, hogy ezt az Orsi belátására bízunk, mert én is ezt kérdeztem kétszer, de nem pontosította Balázs, úgyhogy ezt akkor az Orsi összerakott egy adat csomagot, és akkor azt megkapja.

N4: Rendben.

F2: Igen. Ami használható. Nem kell részletekbe mennem, de mégis, hogy hátha találunk olyan elemet, vagy olyan sorokat, amiből lehet...

N1: Igen. Három terrier?? helyett béremelés...

F1: Van amikor nem lehet...

F2: De, figyeljétek, tudjátok ebben, mi a keserv? Az, hogy érdekes módon, ha megemelkedik a villanyszámla, azt ki kell fizetni, ugye? Mindegy, ki kell fizetni, mert... de a munkavállalót meg lehet szívni. Hát annak is élni kell valamiből.

N1: Én ehhez most annyit tennék hozzá az adatsomagtól függetlenül, hogy 25-ben az állami támogatásunk 16,8 milliárd volt.

F2: Igen.

N1: A 26-os tématablóba megkaptuk, hogy 14,8. Tehát, hogy ebből elég gyorsan látni tudjátok, hogy egyelőre nincs forrás, még az sem biztos, hogy sikerül elérni, hogy a 25-ös szintet valahogy visszatornázzuk.

F2: Na, de azért kéne a társulatnak összefogni ezekben a dolgokban, hogy a fenntartót rá lehessen bízni, hogy változtassa az álláspontját, ami ugye a számban megjelenik. Hát, ha azt látja, hogy hát ez is jó, úgyis elfogadják, mert ott van egy hajcsár a tetőn, és akkor majd lenyeleti velük a békát, akkor majd ő adja. Hát ő lenne az.

N1: Hát lehet, hogy azért nem ad, mert önála sincs forrás.

F2: Ó, dehogyan nincs. Hagyjuk ezt. Amire... Hogyne...

N1: Azért a kulturális minisztérium nincsen túltáplálva anyagilag.

F2: Kétségtelen. Na jó, de hogyha...

N1: Nem oda megy a költségvetés nagy része.

F2: Igen, igen, igen. Hát a művészettel ha a társad vehemensebb, akkor lenne. Akkor ráelve van olyan mód, amire lehet azt kérni, hogy meggondolja magát a fenntartó, vagy a tulajdonos. Igen.

N1: Jó, de a sztrájk kapcsán se gondolta meg magát. Akkor se adtak több pénzt.

F2: Nem tudom. Jó, ezt... Nem tudom, mi volt a bugyrokban. Nem voltam belevonva. Ennyi. Mert nem, rá kell bírni arra a fenntartót, hogy adjon pénzt. Mert élni kell valamiből, hát most nem tudom, mit mondják. És... Szóval normális párbeszéd kellene, és akkor rendben lenne a dolog. Ami hiányzik egyelőre. Remélem, hogy nem sokáig. És ezt az OKT-t, ezt a marhaságot meg... Tessék megtartani a fórumot. Ahol lehet kérdezni.

N1: Jó. Piroska írjal körbe az igazgatóknak, hogy mindenki tartsa meg a fórumát.

F2: Meg a főigazgató is.

N1: Az a társulati ülés.

F2: Az nem. Még egyszer... Virág, könyörgöm. A társulati ülésről nem a kollektív szerződés rendelkezik. A kollektív szerződés azt mondja, hogy a MT 208 alá tartozó vezetői évadonként legalább kétszer. Az általuk összehívott munkával a fórumon.

F3: És a társulati ülések formája aztán végképp ilyen kinyilatkoztatásról szól...

F2: Abból is csak egy volt egyébként az idén, hogyha már itt tartunk.

F3: Párbeszédéről szó nincs. Kérdések feltevéséről.

F2: Kötelező megjelenésről van szó. Meg beosztott helye, ki hol ül. Na, de hát ez nem olyan fórum. A ti dolgokat, nem fogok én már ebben kínlódni.

N1: Mi kötelesek vagyunk összehívni, de a munkavállaló ne legyen köteles, eljönni.

F2: Így van.

N1: Értem.

F2: De miért? Aki akar, eljön. Hát ott lesz három ember, annál könnyebb, akkor bezárom, tudomásul veszi...

N1: Ez nincsen egyensúlyban.

F2: Mi? Nem értem, miért nincs?

N1: Hogy bizonyos kötelezettségek a munkáltatót jobban terhelik, mint a munkavállalót.

F2: Nem, csak össze. Hívják össze. Ne, ne, nehogy már kötelező legyen. Egy fórumon való megjelenés. Mint a Rákosi születésnapján. Itt az Operában. Hát hogy lenne már kötelező?

N1: Balázs! Ezt a vitát már lefolytattuk számtalanszor.

F2: Isten, ments, hogy kötelező legyen! De most nem a társulati ülésről beszélek.

N1: Nem fogjuk most megoldani.

F2: Nem a társulati ülésről beszélek, Virág. Csináltok, amit akartok. Rohadtul nem érdekel már. Erről, ami itt van. Erről a fórumról.

N1: A fórumról.

F2: Nem a társulati ülésről. Akár be is lehet szögelni a kapukat arra az időre. Vagy elrendelitek, hogy házi őrizetbe kerüljünk arra a pár... nem? Szól a Pintérnek, és kijönnek értünk. És akkor őriznek minket, nem? Oszi.

F3: Hát tényleg, igen.

F2: Elleszünk.

F3: Legyen üdítő. És akkor itt ülünk valahol.

F2: Nehogy beugorjunk a tetőn keresztül. De hát már nem tudunk.

N1: Most, hogy így megjavult a hangulat, zárjuk le az ülést. Mert aztán megint elromlik valamin. Beszéljük meg, hogy a januári első időpont mikor legyen. Mert Móni, azt még nem írtad be.

F3: Még nem. A KSZ szerint minden hónap első teljes hete csütörtök.

F2: Igen.

N1: Az melyik hét lesz most?

F2: Ez a második hét.

N2: Januári 5-9.

F2: Elseje az milyen nap?

N3: Első hét csütörtök.

N2: Csütörtök.

F2: Akkor azt követő hét.

N1: Az igen.

F2: Jó, akkor nyolcadika.

N2: Hát az ötödikétől nyolcadikáig tart, szóval igen nyolcadika.

N4: Nyolcadika, jó.

N3: És akkor beállítom úgy, hogy a... a többi meghívót is küldöm, nem csak a januárit. Mondjuk egy félévre előre.

N1: Jó, kiváló.

F2: Akkor a **hangfelvételt** nem külditek át nekünk?

N1: **Nem. Hát egyrészt úgy gondolom, kéne minden résztvevőnek a jóváhagyása hozzá.**

F2: Miért? Miért kéne? Hát miért kéne?

F3: Közös dolgainkról esik ott szó.

F2: Hát nem is értem. Nem hálósobából kérjük a **hangfelvételt**.

N1: Na jó. Nagyon szépen köszönöm a megjelenést.

F2: És a KSZ-ről mikor beszélünk erre a KSZ módosításról?

N1: Hát majd januárban.

F2: Ja igaz, januárban.

F3: És a közös levelünkről akkor legyetek...

N1: Azt szerintem írásban azt tudjuk lereagálni, azt hamarabb.

F2: És akkor ennek a kiadványnak mi legyen, azzal a kiadvánnyal mi lesz, amit írtatok?

N1: Hát az volt, hogy még a zenekari művészeti tanácsnak elküldünk. Ők is hozzászólnak. Ti még, ha valamit akartok, írtok hozzá.

F2: Igen, igen. Jó lenne ezt az első...

N1: Jó lenne most ezt még egy-két héten belül kiadni, mert mindenki érdeklődik, tehát nálam a Samu is, a Csiki Gábor is érdeklődött, hogy a kollégák érdeklődnek, mik lesznek a részletszabályok.

F2: Nem bonyolult, higgyétek el, hát épeszű ember el tudja dönteni.

N1: Én elhiszem, hogy nem bonyolult.

F2: Akkor jó.

N1: Csak legyen joga a munkáltatónak, nemet mondani. Ezt ismerjétek el.

F2: Hát, ha indoka van, persze, hogy van. Hát megvan a joga. Hát benne van. Jó, és akkor ez ellen lehet föllépni. És mondom ezt, ezt a MÜPÁ-s dolgot meg ez így nagyon savanyú. Ne csináljátok már azt, hogy elveszitek azt, ami eddig megvolt. Az is az MT6-ba ütköző. Ugye? Ha szemben áll azzal a magatartásával, amiben a munkavállaló joggal bízhatott. Ez évek óta így megy. Mindig oda jártak ügyelni. Amióta ezek a Wagner napok léteznek, azóta az Opera ügyelt. Operából vannak ügyelni. Operából is.

N1: Megtárgyaljuk Káel Csabával, mit lehet tenni.

F3

: Köszönjük szépen.

F2: Nem kell semmit tenni, az a legjobb. Nincs vele gond. Ahogy eddig volt. Az a legjobb. Jó, kösz.

N1: Nem ígérek semmit.

F2: Tudom, nem is kell. Nem rajtad múlik.

N4: Sziasztok!

F4: Szia!

N1: Sziasztok!

F1: Sziasztok.

F4: Helló. Legjobbakat.